

Ordkonstantologi

Ordskaparna åk 3–6

Ordnjutarna åk 3–6

Åbo

Linnéa Holmberg

SYDKUSTENS

ORDKONSTSKOLA

Storstad och landsbygd

Inspirerade av Johanna Spyris *Heidi* har eleverna skrivit kontrasterande dikter om staden och landsbygden. Var hör du hemma, bland blommorna på ängen eller storstadens skyskrapor?

Landet eller staden?

Landet är tyst
Men staden är högljudd
Landet är färggrant
Men staden är grå
På landet är det lugnt
Men i staden är det kaos
På landet finns små söta hus
Men i staden finns stora obekväma hus
Landet är bäst

Miili Wickström 9 år

Paris

Restauranger vart du än går!
Bajsande kossor var du än står!
Asiatiskt eller italienskt,
vad vill du ha?
Inget utomlands,
vad var det jag sa?
Stora fina sevärdheter
Samma gamla stuga
Paris, du har allt!

Sara Kahoul 11 år

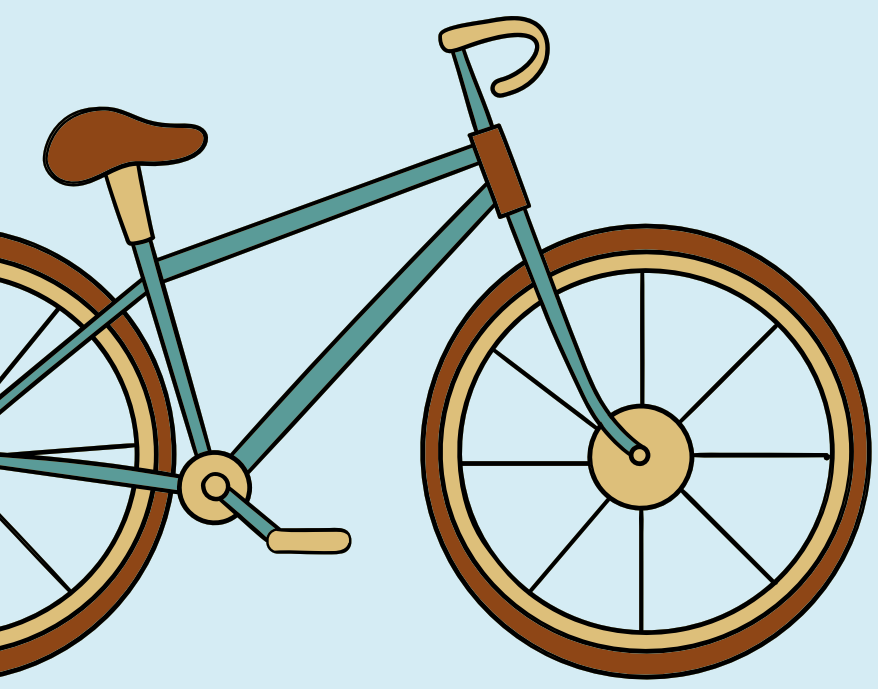
Ängen

Staden är kall
Ängen är varm
Höga byggnader
Högt gräs
Människor pratar
Fåglarna kvittrar
Staden är bra
Men ängen är bäst

Alma Smeds 9 år

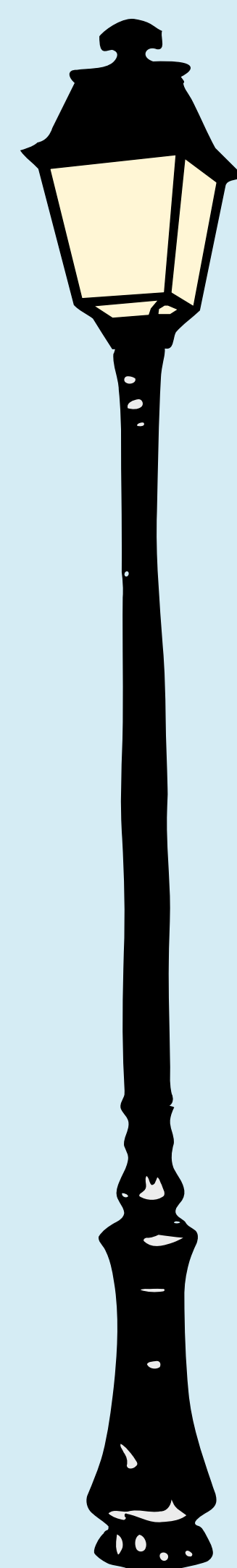
Borta bra men hemma bäst! (Eller kanske borta ändå?)

Getters klockor som dinglar
Bara störande cyklar som plingar
Ett annat barn, en vän för livet
Men när man frågar här blir det vatten i skon
Lära sig tälja kvistar i naturen
Men skolan här är rena rama buren
Söta får och snälla kossor
Klösande katter och skällande hundar
En mysig stuga med utsikt över solnedgången
Ett high-tech hus med bara tråkiga spel
Solsken på dagen, stjärnorna på natten
Ljust hela dygnet, gatulamporna måste bort
Jag kan gå vart jag vill, springa runt på natten
Här är man aldrig säker, mammas plånbok blev stulen
Mamma säger att jag kommer älska staden
Alla bilar och den goda chokladen
Jag kommer aldrig att älska den dumma staden
Snälla gud, jag vill hem

Mysiga plinget från cyklar
Men nej, bara getklockodingel
I stan var det fullt av nya vänner
Men här finns det ingen som jag inte känner
Rast, lektioner, lunch och neutroner
Kunna tälja kvistar och inga telefoner
Söta katter och snälla hundar
Bajsiga får och råmande kor
Ett high-tech hus fullt av roliga spel
En tråkig stuga med solnedgång och inget mer
På dagen lyser solen och på natten gatulampor
Solen finns på landet också, men på natten blixtsvart
Alltid spänning, alltid en stöld
Det mest spännande här är en rostig sköld
Mamma säger att jag bott här förut
Att jag älskat stället med glädjetjut
Jag har aldrig älskat det dumma landet
Snälla gud, jag vill hem

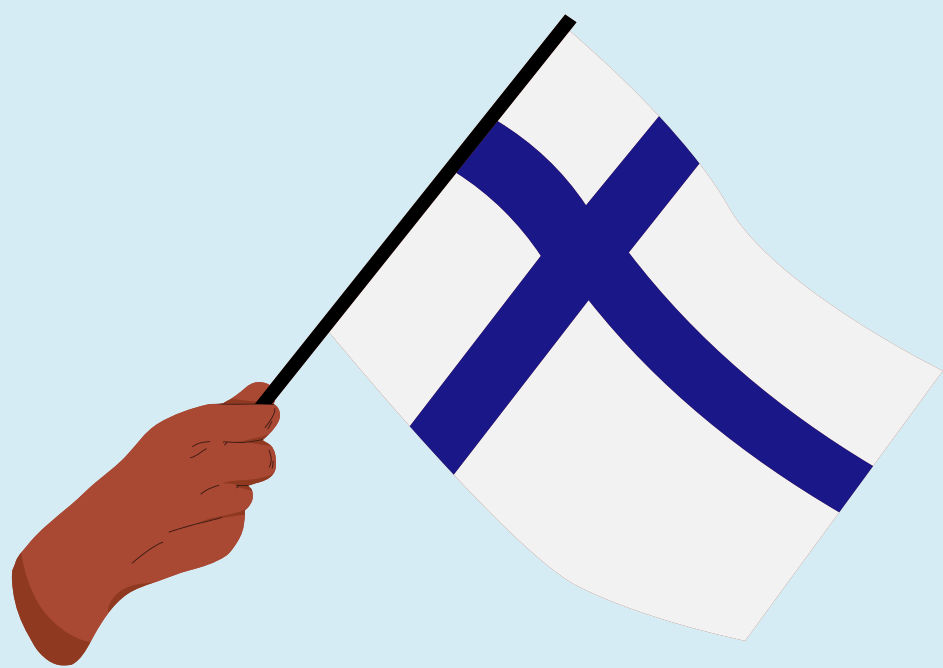
Presidenttal

Under läsåret har Finlands presidentval varit högaktuellt, men hur skulle eleverna styra Finland om de var president? Inspirerade av aforismer i E.B. Whites *Min vän Charlotte* fick eleverna skriva presidenttal för sin presidentkampanj. Vem skulle få din röst?

Lilians presidenttal

Om jag skulle vara president skulle alla ha ett varmt och tryggt hem.

Naturen skulle vara ren och fin,
och alla djur skulle njuta,
och människorna skulle ha tak över sina huvuden
och varm mat på tallriken.

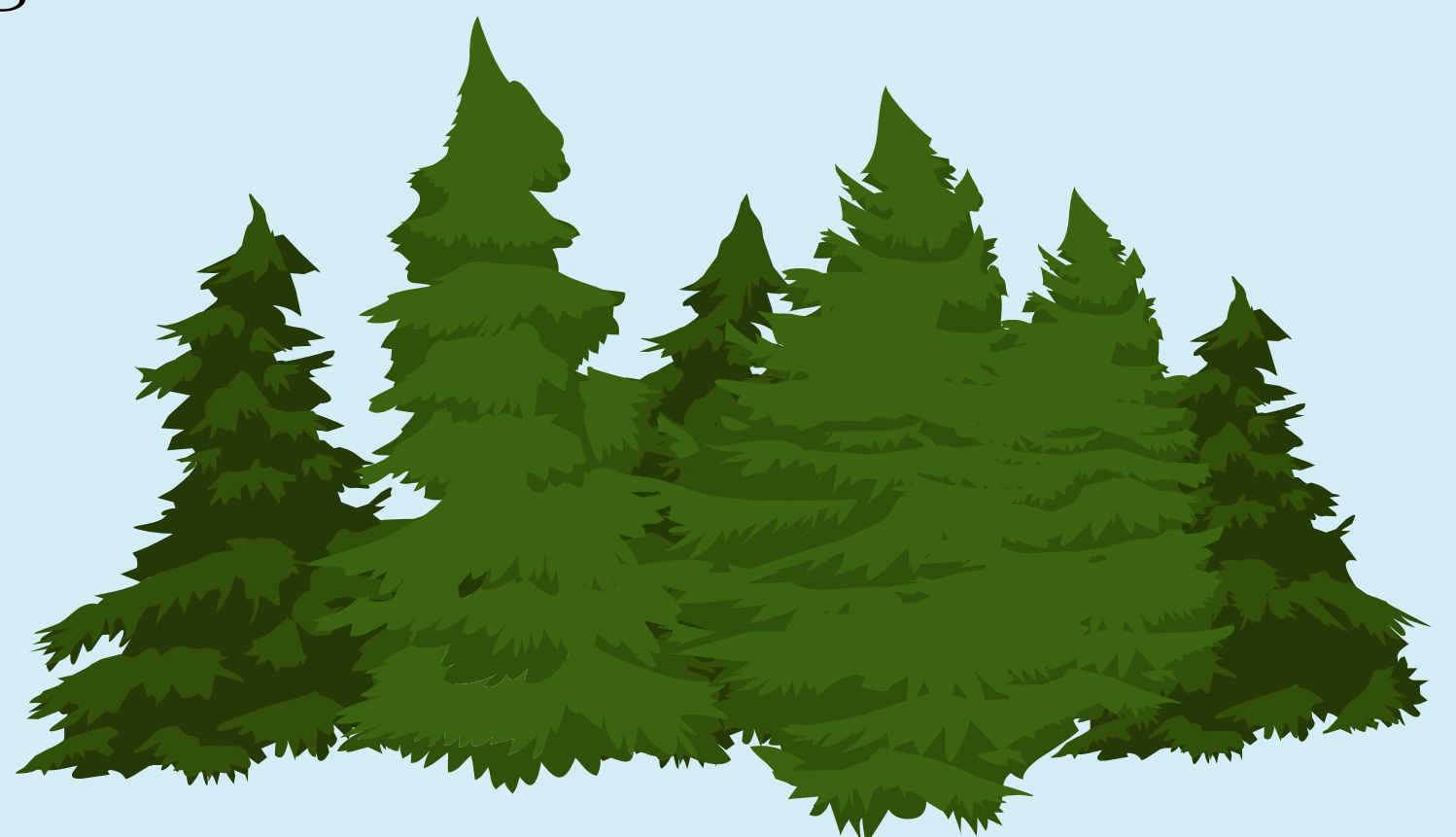

Om jag skulle vara president,
skulle ingen bli mobbad i skolan,
skulle ingen vara föräldralös,
skulle ingen vara utanför.

Om jag skulle vara president skulle alla ha det tryggt.

Jag vill bli president!
Jag vill bli er president!
Jag vill bli Finlands president!

Lilian Kronberg 10 år

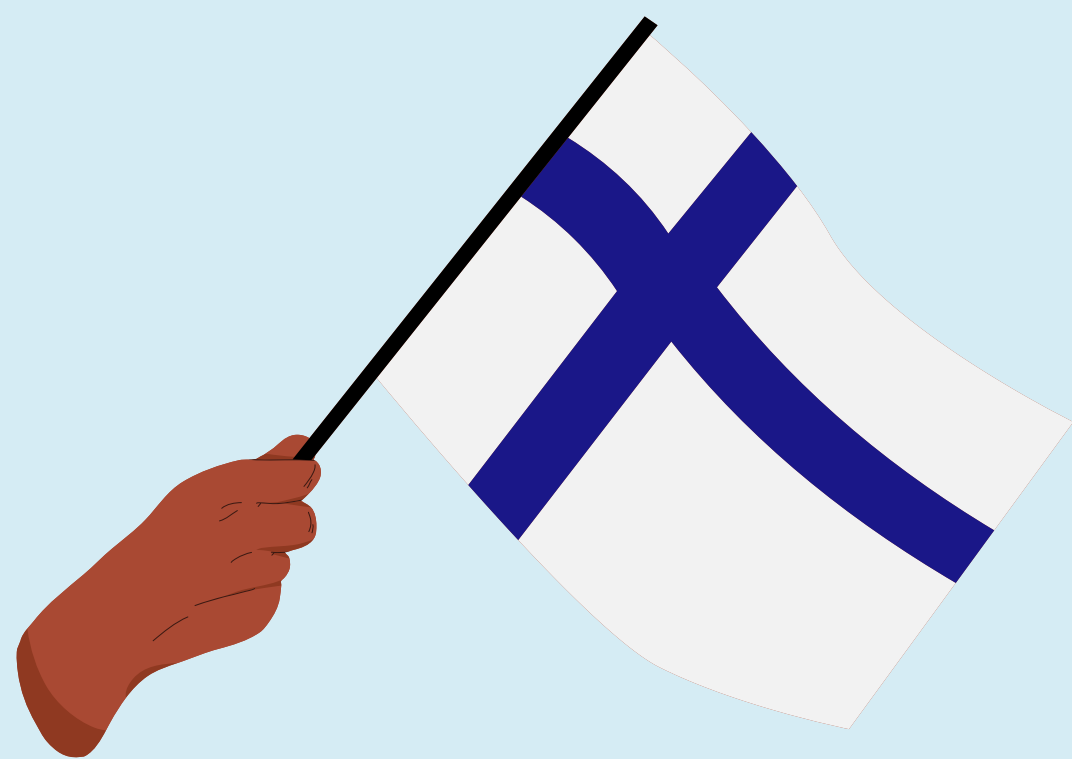
Christians presidenttal

Jag vill bli president!

Jag vill att Finland ska vara säkert
Jag vill att finländare inte ska vara rädda
Jag vill att Finland ska vara rättvist

Rösta på mig!

Rösta på mig för att sänka skatter
Rösta på mig för bättre försvar
Rösta på mig för lika rättigheter

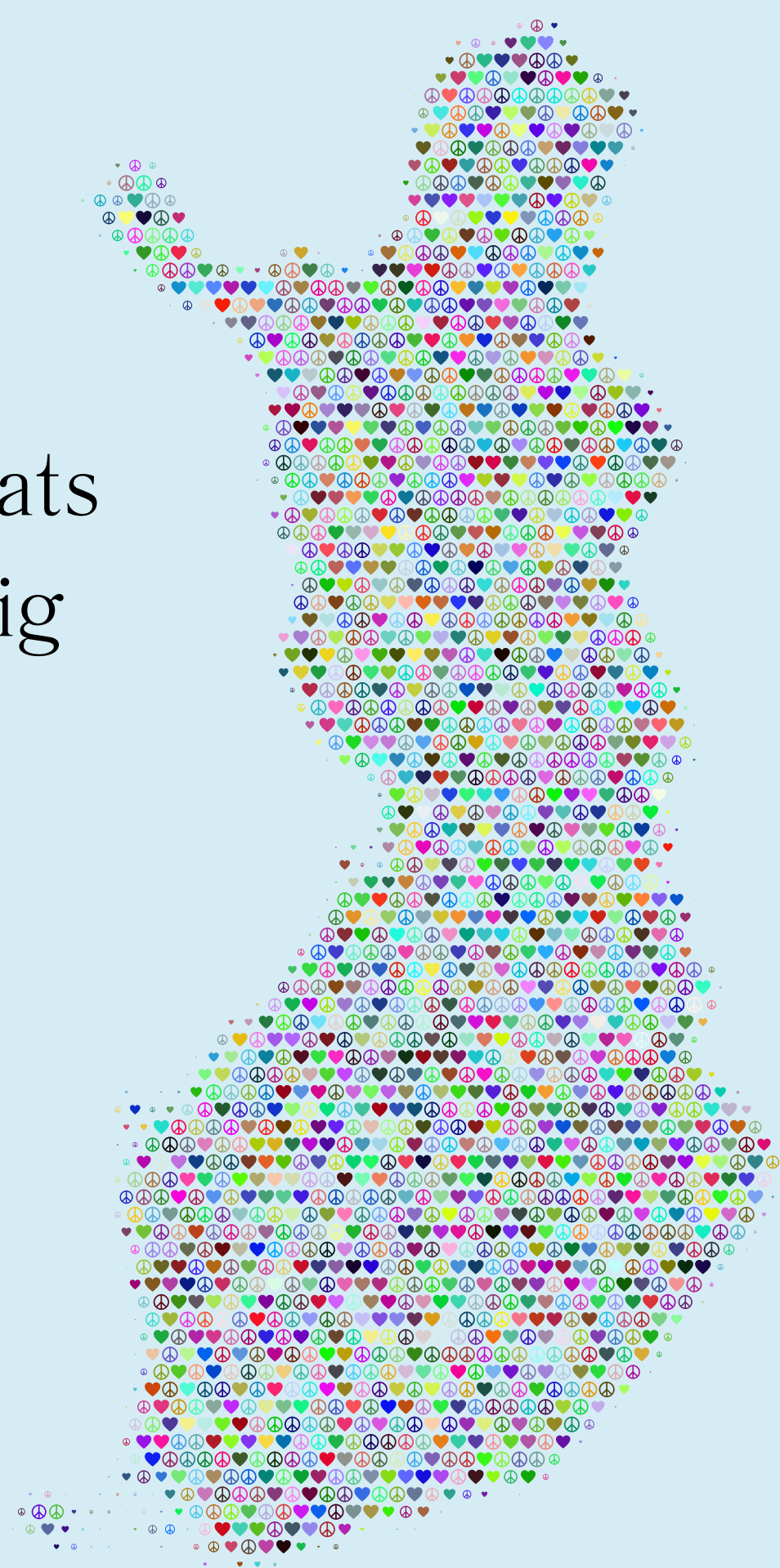
Finland är ett lyckligt land
Finland är ett rikt land
Finland är ett fint land

Låt oss göra Finland ännu lyckligare
Låt oss göra Finland ännu rikare
Låt oss göra Finland ännu finare

Detta är mitt uppdrag
Och jag kommer inte vila förrän jag lyckats
Jag tänker inte tvinga er att rösta på mig
Men jag ville berätta sanningen
Detta är mitt uppdrag

Jag vill bli president
Jag vill bli er president
Jag vill bli Finlands president
Tack!

Christian Bonnet 12 år

Sagodikter

Inför ordkonstveckan skapade eleverna dikter inspirerade av Edith Södergrans dikt "Det underliga havet". Vi funderade på sagohändelser ur de mest kända sagorna, kanske du känner igen några av dem?

Jag vill...

I det granna, granna havet väntar farliga äventyr

Jag vill sova i hundra år

så att en prins måste hitta mig

Jag vill klättra in i ett hus

där jag inte får vara

Jag vill träffa en varg

och säga att du måste tvätta tänderna

Jag vill sova på 6000 madrasser

utan någon dum ärtä

Jag vill gå i stora skor

och svänga med mitt svärd

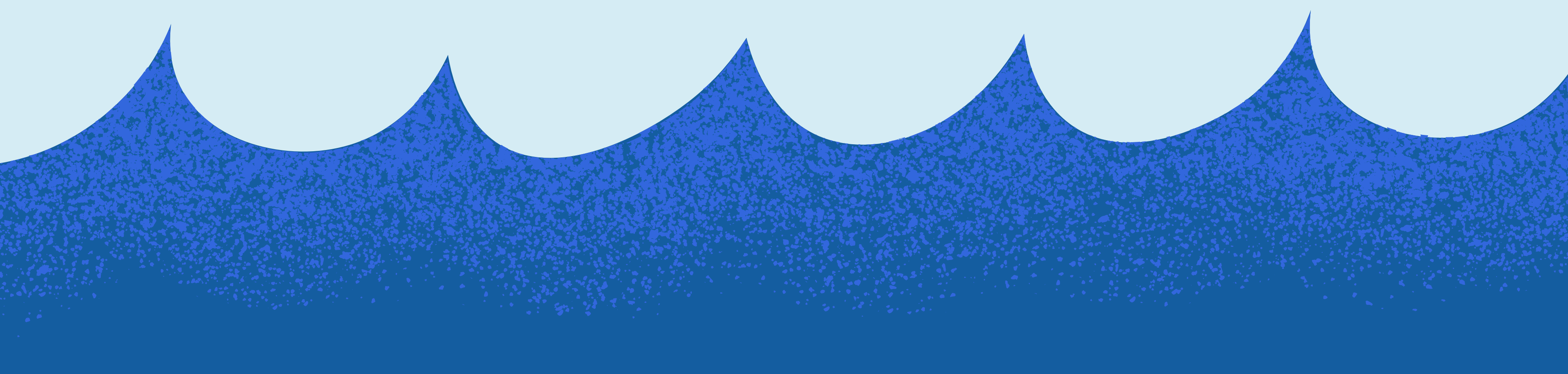
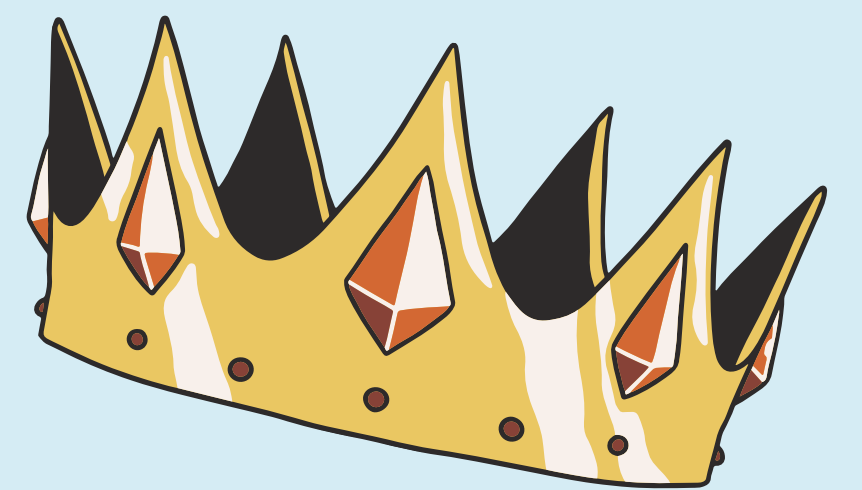
Jag vill somna av ett förgiftat äpple

och ingen prins får väcka mig

Snip snap snut

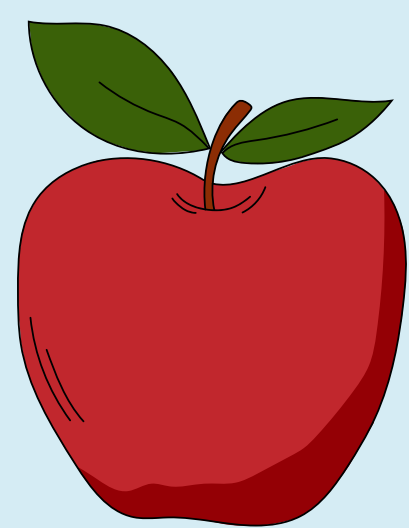
så var sagan slut!

Minea Bjurström 9 år

I det granna, granna havet

I det granna, granna havet väntar farliga äventyr

Jag vill gå i stövlar
med en passande hatt
Jag vill skydda hunden
från häxans giftiga äpple
Jag vill gå längs en stig
i en röd luva

Jag vill sova i björnarnas sängar
och äta deras gröt

Eveliina Salonen 10 år

Sagorna

I det granna, granna havet väntar farliga äventyr

Jag vill klä på mig röda stövlar

Jag vill somna i hundra år

Jag vill sova på 20 madrasser med en ärta under

Jag vill komma hem från en promenad

och se att någon har stökat till i mitt hus

Jag vill att vargen ska blåsa sönder mitt hus

Jag vill stänga trollet upp i luften

Jag vill tappa min sko i trappan så att prinsens hittar den

Jag vill plocka blommor på en stig och möta en varg

Jag vill skjuta med pilbåge

Jag vill rädda ett odjur

Vivian Häyry 9 år

Detektivberättelser

Agatha Christie inspirerade eleverna att bli deckarförfattare och som detektiven Hercule Poirot vet, så kan vad som helst hända på en kryssning. Något har försvunnit... Bland ledtrådar, motiv och alibin har elevernas detektiver hittat lösningen!

Den stulna GTA XI

I båtens matsal sitter en detektiv som heter Vincent. I matsalen finns också en köksa som lagar mat, en professor som äter en hamburgare, en flicka som äter pannkakor och en pojke som dricker Fanta. När matsalen stänger så går alla ut. Plötsligt släcks lamporna. Alla är tysta. Sedan hörs ljudet av glas som går sönder. När lamporna tänds igen är GTA XI stulen!

GTA XI var i matsalen eftersom spelets skapare, Rockstar, hade gett den till båten och de hade ställt ut det i matsalen. Detektiven Vincent samlade varje misstänkt och började med att förhöra pojken. Men pojken svarade honom på flytande kinesiska. Nå, falsk ledtråd... "Du kan nog svenska", sa detektiven och försökte låta självsäker. Pojken svarade: "Okej då". Detektiven började förhöra pojken. "Jag var i hytten", sa pojken. "Vad gör du här då?", frågar detektiven och tänker själv att det pojken sa är en lögn. "Var var du på riktigt?" "Okej, i matsalen." Detektiven frågar flickan var hon hade varit. "I matsalen dummis." "Okej."

Detektiven går mot glaset som gått sönder. "Den där sprickan ser ut som någon kastat en hammare", tänker detektiven. Han hittar hammaren och hittar två fingeravtryck på den. Men det visar sig att ett av fingeravtrycken är en falsk ledtråd. Men då minns han flickans motiv! Han tittar noga på fingeravtrycket på hammaren och sedan på alla de misstänkta fingrar. "Aha, det är din hammare", sa detektiven. Professorn säger nej. "Ditt bevis? Jag stod ju längst fram." "Okej", säger detektiven. Han tittar i allas väska och i sista väskan, alltså flickans väska, hitta han GTA XI. "Neej", sa flickan. Detektiven arresterar flickan.

Den underliga båtresan

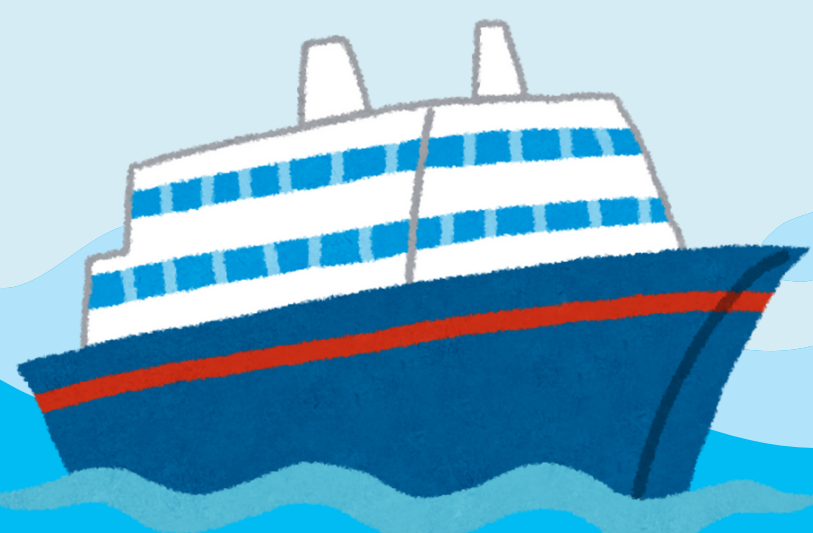

Kapitel 1: Stölden

Jag satt på den fina och nya båten MSC World Europa. Jag var i danssalen och väntade på dansen som skulle börja om en timme. Jag hade i misstag kommit fel tid och kunde inte gå tillbaka till hytten eftersom jag hade glömt nyckeln. Mamma och pappa var med Lola i bollhavet och jag är för gammal för att leka i bollhavet. Dessutom får man inte gå dit själv utan en vuxen. Så jag var tvungen att vänta. I rummet fanns några andra personer förutom jag. Bebisen Ärtan Äta med sina föräldrar, Herr Pettersson och Leila från min klass, som var där med sina föräldrar. I rummet fanns också pensionären Jaska och Fru Kinderägg. Jag visste inte varför de var här, men plötsligt släcktes lampan och det hördes ett öronbedövande skrik. Lamporna tändes och Fru Kinderägg var borta!

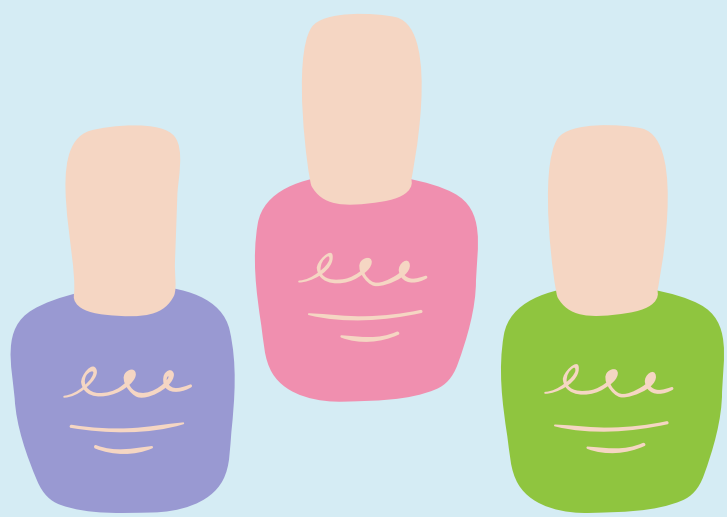
Kapitel 2: Vad i hela friden?

Kaptenen kom fram och viskade, så att bara jag hörde: "Kan du lösa det här mysteriet, snälla?" Jag svarade snabbt och överraskat ja. "Vad bra", sa kaptenen, "du får hundra euro om du löser mysteriet." "Okej, tack", svarade jag. Sedan gick jag för att förhöra alla misstänkta. Ingen av dem hade ett alibi eftersom allting hänt så snabbt. Jag förhörde först Ärtan. "Vad gjorde du när det hände?" "Guggugäggä", svarade han. "Varför är du här?" "Giggi", sa han. Hans föräldrar sa att de hade kommit till danssalen för att de var uttråkade i hytten. De tänkte att de skulle vänta där i en timme tills dansen började och de tänkte mata Ärtan här. "Fast det är förbjudet att mata människor här", tänkte jag för mig själv, "så redan en regel har de brutit." Sedan var det dags för Leila och hennes föräldrar. Hennes föräldrar sa att hon aldrig skulle ha gjort det, eftersom hon inte har lov att äta Kinderägg eller ägg eller choklad eller sötsaker. Så det var helt omöjligt att hon skulle ha gjort det, eftersom hon alltid lyder, sa Leilas föräldrar. Följande misstänkta som jag förhörde var Herr Pettersson, en gammal gubbe. Jag hade hört att Fru Kinderägg hade trampat på honom tidigare samma dag, men när jag frågade om det sa han att det inte hade gjort något. Han blev ändå arg och ville inte att jag skulle anklaga honom för något han inte gjort. Till sist förhörde jag Jaska. Han sa att trots att han hatar choklad och vill utplåna all choklad från världen, så skulle han aldrig äta det. Så hur kunde han vara skyldig, vart skulle han ha gömt chokladen, frågade han bittert.

Kapitel 3: Ledtrådar

Jag bestämde mig för att börja leta efter ledtrådar. Jag tog fram mitt förstöringsglas och började gå. Först hittade jag en tom läppstiftstub och en tom flaska rosa nagellack. Jag beslöt mig för att se om någon av de misstänkta hade läppstift och nagellack. Ärtans mamma hade läppstift, men hon hade inte rosa nagellack på fingrarna. Leilas mamma hade inget läppstift, men hon hade exakt samma nyans av rosa nagellack som i den tomma flaskan. Jag var osäker vem av dem det kunde vara. Då kom jag på att det också kunde ha varit någon som planterat nagellacket och läppstiftet som en falsk ledtråd! Då kunde både läppstiftet och nagellacket vara falska ledtrådar och vem som helst i rummet kunde ha varit skyldig till Fru Kinderäggs försvinnande. Kanske Jaska, Herr Petterson eller till och med Leila? Jag hade ingen aning... Jag gick runt och tittade om jag skulle hitta fler ledtrådar samtidigt som jag funderade på vem som kunde vara skyldig. Plötsligt slog en tanke mig! Tänk om de alla hade gjort det tillsammans? Som ett stort brott och alla var skyldiga? Eller alla utom en? Tänk om det bara skulle vara Leila, men inte hennes föräldrar, eller Ärtan, men inte hans föräldrar? Alla var ännu misstänkta och mitt huvud snurrade av tankar.

Kapitel 4: Möjliga motiv

Ärtans föräldrar hade faktiskt redan brutit mot reglerna då de matat Ärtan på en plats där man inte fick ha någon mat. Leila som aldrig ätit godis skulle säkert hemskt gärna testa på att äta godis. Herr Petterson var en vresig och lättirriterad gubbe, som säkert gärna skulle hämnas om någon hade irriterat honom. Herr Petterson hade förut varit vår skolfarfar, men han fick sparken för att han var för vresig mot barn. Jaska däremot hatade choklad och ville att all choklad i världen skulle försvinna, vilket också var ett väldigt bra motiv för brottet. Men tänk på Ärtan, en liten ettåring, som ser ett stort chokladägg gå förbi... Han älskar choklad och sötsaker! Så Ärtan kunde ha ätit chokladen, men hur skulle han ha stängt av strömmen? Kanske kaptenen var inblandad i allt detta? Eller någon annan som jobbade på båten? Det här var verkligen ett svårt fall att lösa.

Jag bestämde mig för att fortsätta med förhören. Jag frågade Ärtans föräldrar varför de matat Ärtan i rummet trots att de inte fick och de svarade att de inte vetat om att det var förbjudet. Jag vände mig för att förhöra Herr Pettersson, men han såg vresigare ut en någonsin. ”Jag har inte gjort något! Kan du bara sticka!”, skrek han till mig. ”Jaha”, svarade jag och vände mig till Jaska istället. Jag hann inte säga något innan han sa: ”Jaja, jag sa ju redan!” Verkligen många vresiga gubbar på den här resan, tänkte jag.

Kapitel 5: Tjuven åker fast

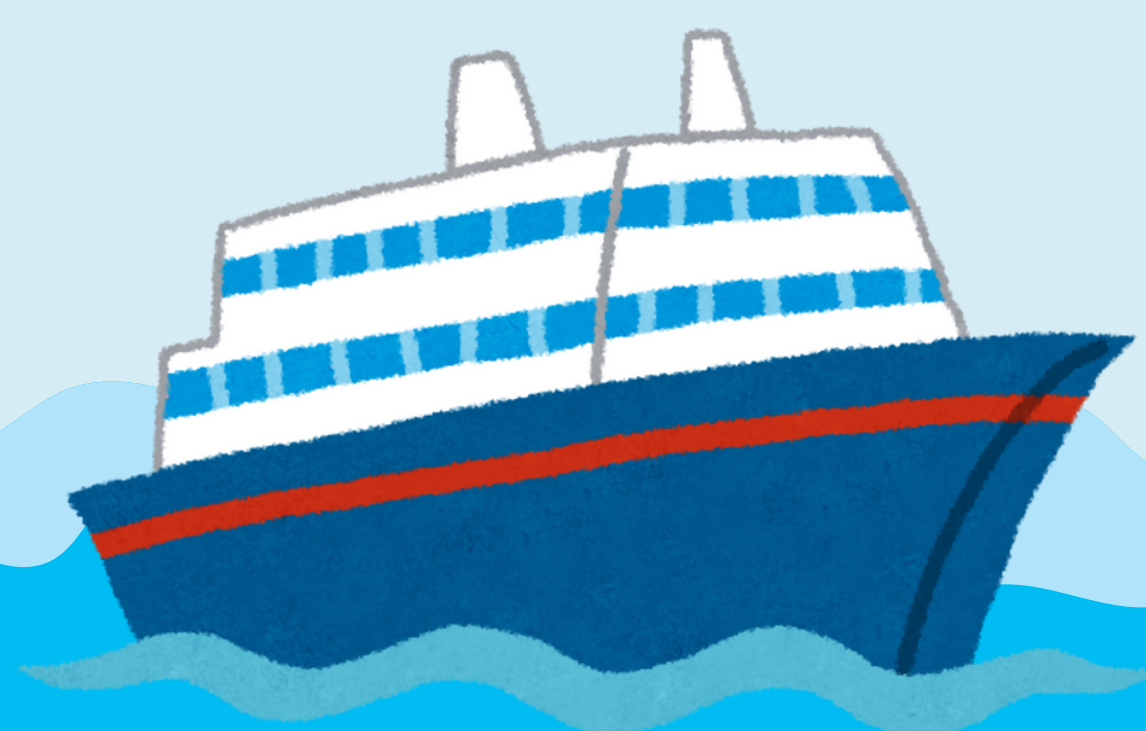
”Nu”, sa jag till alla misstänka och kaptenen. Jag hade samlat dem alla i danssalen. Jag tänkte berätta för dem vad jag hade kommit fram till. ”Här finns många som kunde ha varit skyldiga och era bevis stämde inte alltid ihop med det ni sa. Några av er ha också ljugit här idag.” Alla tittade nervöst på varandra.

”Först hade vi Ärtan, han kunde inte prata, så det var svårt att veta vad han gjort. Men även om han säkert kunde ha gjort det då han tycker så mycket om sötsaker, så har jag beslutat att det inte var han. Det trots att hans mamma ljög för mig, att de inte visste om att de inte fick mata Ärtan här, för jag såg att hon rev ner och skruttade skylten när jag kom in i danssalen.” Ärtans mamma såg generat omkring på alla som stirrade på henne och hennes man.

”Men det var ändå inte Ärtans familj som gjorde brottet. Det var någon helt annan. Vi går vidare. Jag vet att Leila inte får äta choklad och att Leilas föräldrar skulle ha blivit väldigt arga om hon skulle ha gjort det, så hon skulle knappast ha vågat. Men kanske det kunde vara föräldrarna, för jag har sett att ni äter choklad fastän ni inte låter er dotter göra det.” De båda tittade generat på sin dotter, som tittade på dem väldigt argt. ”När såg du det?”, frågade Leilas mamma. ”Jag såg det när Leila var på toa”, svarade jag. ”Då tog ni fram en chokladplatta och åt den.” Hon blev helt tyst.

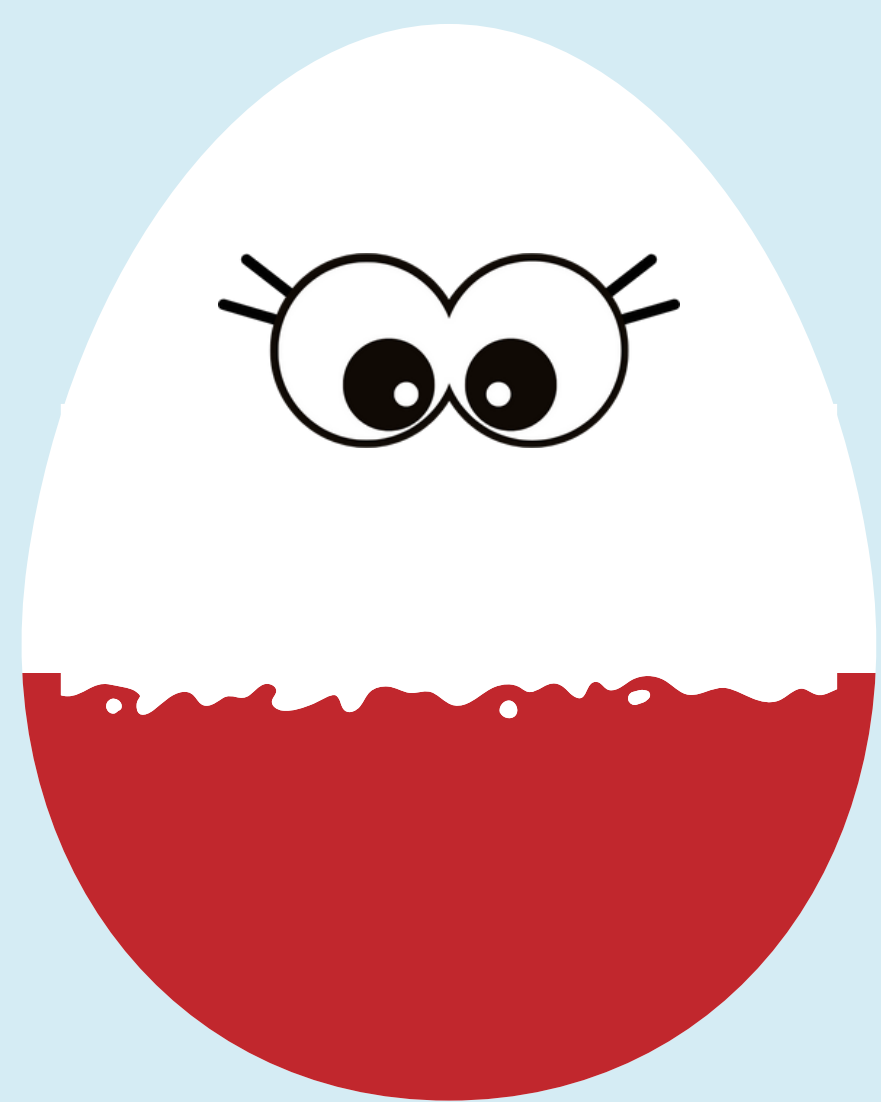
”Som följande har vi Jaska. Han gillar verkligen inte choklad, men vart skulle han ha lagt Fru Kinderägg? Här finns inga skåp och det hela tog max tio sekunder. Jag tror dessutom inte att Ärtan Äta skulle ha hunnit äta chokladen på 10 sekunder, vart skulle resten ha hamnat?” Ingen vet. ”Jaska skulle inte ha hunnit eller velat äta chokladen, och här finns inga gömställen. Även om det är elakt att han hängt upp skyltar och skickat brev om att choklad är hemskt, speciellt för Fru Kinderägg. Hur känns det för henne?” Jaska svarade att han inte bryr sig, han är för gammal för det.

Kapitlet fortsätter på nästa sida!

”Till sist, den skyldiga. Herr Pettersson. Bra på att tjuras. Motivet var att Fru Kinderägg trampade på honom, just innan allt detta hände. Kommer ni ihåg var han satt? Han satt rakt bredvid elkablarna så han drog bara bort lampans elkabel och kastade sig på Fru Kinderägg. Det var då vi hörde hennes skrik. Ser ni vad som finns på golvet? Chokladsmulor. Han trampade på henne och spred ut smulorna så det inte skulle märkas. Titta på golvet!” Alla tittade ner på golvet. ”Den skyldiga var hela tiden Herr Pettersson, som trampat på Fru Kinderägg. Han vill alltid hämnas. Så det var sist och slutligen ganska enkelt.” Kaptenen tittade upp från golvet och sa: ”Tusen tack! Här har du dina hundra euron.” Jag såg på pengarna. ”Tack! Det var bara roligt och enkelt att hjälpa till. Du kan nog behålla pengarna.” Kaptenen tyckte jag skulle ha pengarna ändå och han räckte dom mot mig igen. Just då kom mamma, pappa och Lola. ”Jee, dansen börjar nu!”, sa mamma och log mot mig. ”Men du har inte bytt om ännu, har du något på hälft här?” Jag log och svarade: ”Nej, inget speciellt! Jag bara löste ett mysterium.” Dansen började och jag hade fått fast den skyldiga. Kaptenen gav hundra euro till mamma och mamma tog förvirrat emot dem. Herr Pettersson hamnade i fängelset för att han mosat Fru Kinderägg. Det var en underlig, men spännande båtresa.

Maja Berg 10 år

Mörka nätter

I mörkret vet vi inte vad som händer och världen förändras till en ny plats. Mörker kan inspirera till en dikt, en berättelse eller en novell. Vad händer när vi kombinerar mörker med stämningsfulla rim, spända strängar eller besjälning?

Vinter

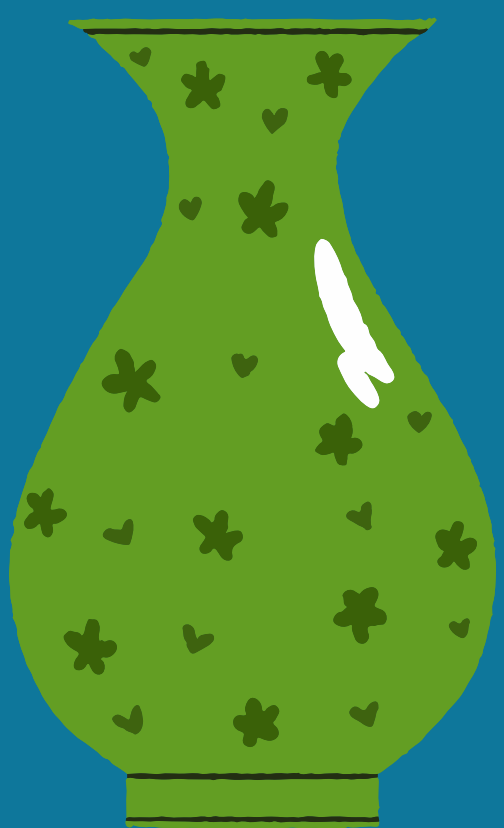
Vinter, vinden, viner
Snön faller över gardiner
Isen är tjock och hal
Men det är skönt i vår sal
Vattnet fryser så kallt
Men maten smakar så salt
Det är så svart
Och det blir midnatt om en kvart
Snöflingor dalar ner
Men jag ler och ser
Snön som dalar mer och mer

Alve Nyberg 9 år

En mörk natt

Det var en mörk natt. Träden stod stilla och filosoferade på gården medan buskarna stirrade på en man som gick mot huset. Dörren blev väckt när mannen öppnade dörren. Vasen såg när mannen gick in i ett annat rum, så vasen fortsatte att spela gurka med den andra vasen. Tavlan såg mannen gå mot en annan man. Stolarna såg också mannen, men fortsatte läsa hästböcker. Statyn ryckte till av en smäll. Bordet svimmade. Mattan äcklade sig av blodet på den. Huset suckade av lättnad när mannen lämnade ägorna.

Fredrik Schöring 12 år

Åskådaren

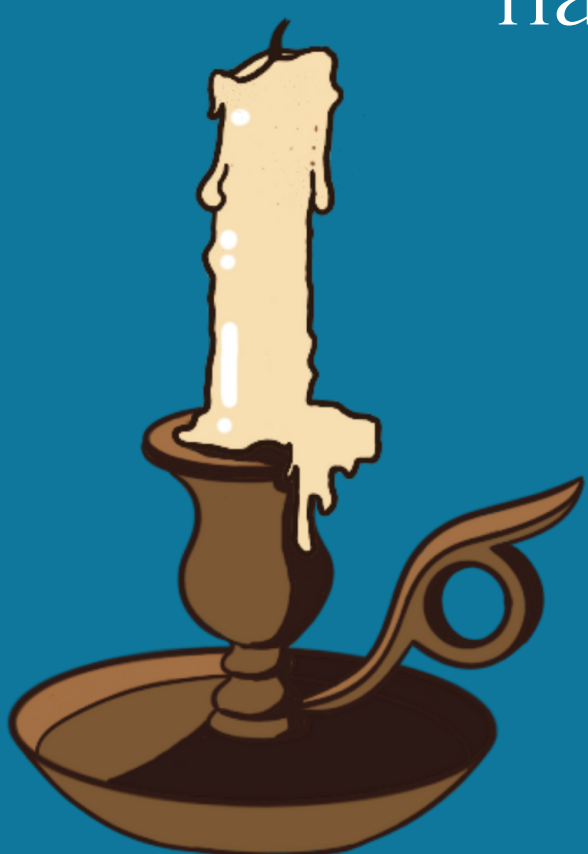
Det hade varit en lång dag. John, min assistent, hade varit sjuk och jag måste lära hela min klass om Sokrates lärdomar ensam. Nu var jag på väg hemåt. Men det var något som störde mig, nämligen den oroande känslan av att någon betraktade mig. Flera gånger hade jag även sett en man i svart kåpa i min ögonvrå.

Sakta började mörkret lägga sig över Gothfield. Månen steg sakta och kastade sitt oroväckande sken över staden. Även om mannen i kåpa inte längre kunde ses i min ögonvrå kände jag fortfarande dennes närvaro. Han var som ett stort öga som betraktade mig och aldrig släppte mig ur dess synfält. Som en... åskådare.

Snart kom jag hem och drog upp den gamla, rostiga dörren. Nuförtiden behövde den inte ens några nycklar. Jag steg in i min jättelika villa, som tyvärr var i väldigt risigt skick. Jag tog mitt trogna stearinljus och började gå upp för trappan. Efter alla mina år jag har levt i detta hus har jag lärt mig manövrera det och snart var jag i den långa korridoren som ledde till köket, jag behövde en munbit.

Då såg jag någon långt fram i korridoren. Denne bar en svart kåpa. Han gick ut ur en dörr och gick in i den som var mittemot. Jag gnuggade ögonen. Då jag öppnade dem igen stod mannen rakt framför mig. Han räckte fram handen mot mig. Då märkte jag, till min yttersta förskräckelse, att i hans handflata vilade en mun med svarta tänder. Reflexerna tog tag i mig och jag började springa ifrån mannen. Jag sprang ner för en trappa, men mannen stod i vägen. Hur hade han kommit hit? Han tog tag i min nacke och sedan tog han av sig huvan. Hans ansikte saknade tillbehör: det saknade ögon, mun och näsa. Denne kastade ner mig för trappan och allt blev svart.

Läraren i filosofi i Gothfield hittades senare död i sin lägenhet. Läraren, vars namn var Molius, hade ett märkligt bitmärke i nacken.

Viggo Nyberg 12 år

Fiskespön, kärleksmöten och absurda äventyr

Inspirationen kan slå till när som helst! Du kan inspireras av en bok du läst, en film du sett eller varför inte ditt eget liv - världen är fylld av fantastiska berättelser! Rose förälskar sig i Jack, en flicka följer en gnagare ner i Underlandet och sommarlovet närmar sig... Häng med!

Titanic - Paulines prolog

Det var år 1912. "Oj vilken fin båt", sa vackra Rose. Hon steg på den stora båten och såg en kille. Han tittade på henne.

Oj, de får inte träffa varandra... Men deras hemlighet är att de är kära! De tänkte på varandra tills de träffades igen på kvällen. De frågade om varandras namn och de kysstes. Killen heter Jack och hon heter Rose.

Men hon är rik och han är fattig. Hennes mamma är inte glad! Men Rose säger: "Jag bryr mig inte om vad du tycker!"

Pauline Endresen 9 år

Mitt sommarlov

Köra donuts i vattnet med en GoPro och mommos motorbåt

Galna vågor vid Norrby holmen

Party med chips i den ruttna stugan

Utforska grottor med ficklampa

Arkeologiska fynd

Fiska från båten med våra fiskespön

Men jag vill inte döda fiskarna

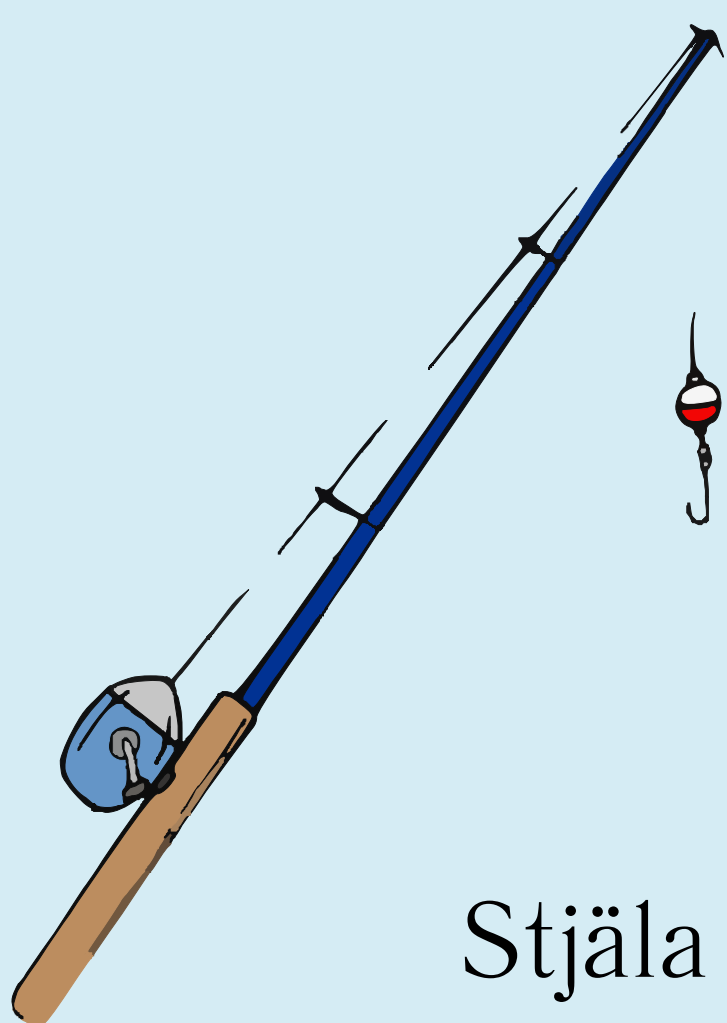
Bygga en trädkoja

Vara vaken hela natten

Stjäla traktorn och gräsklipparen för att drifta med dem

Bästa sommaren någonsin

Gabriel Ramstedt 10 år

Sade i Underlandet

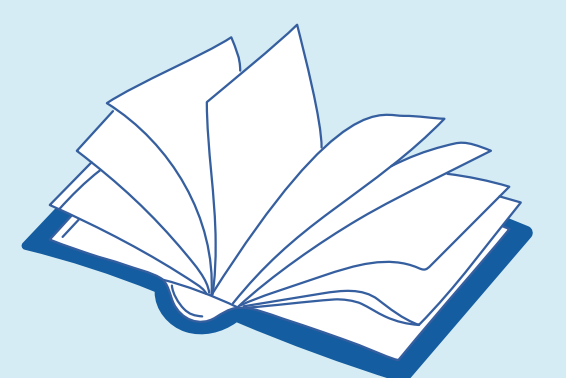
Sade sitter och läser en bok i trädet. En ekorre springer förbi, stannar och tittar på henne. Plötsligt tar ekorren fram en säck och fångar Sade i säcken.

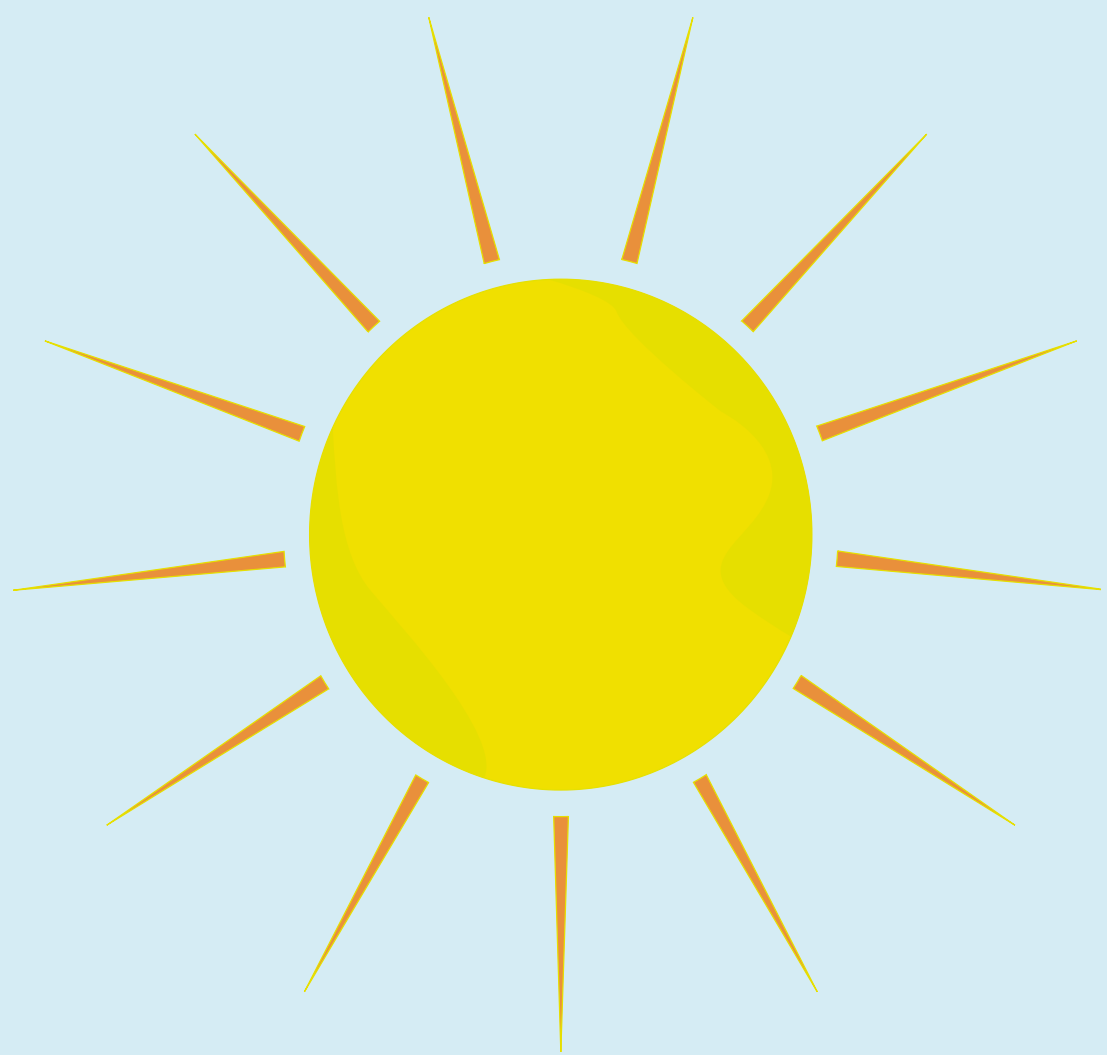
Ekorren springer iväg med säcken med henne i. I säcken finns ett hål och genom hålet ser Sade en hund som hostar enorma såpbubblor. Hon hör att hunden spinner och hon tänker förvånat: "Det var ju konstigt!" Ekorren säger: "Det är inte långt kvar!" Och plötsligt är de vid ett hus med kaninöron. Huset är randigt med pinkvita ränder. Ekorren stannar, lägger ner säcken och börjar dansa. Sade flyr från säcken och tittar inte bakom sig. Hon springer in genom dörren till huset med kaninöron och stänger snabbt dörren efter sig.

Sedan ser hon en till dörr och framför den står två schackpjäser och grälar. De var större än henne och grälade om och grälade om vilken färg som var bättre: svart eller vit. När Sade kom fram till dem frågade de henne en gåta. "Vad är det som går och går och aldrig kommer till dörren?" "En klocka", svarar Sade. "Nej", svarar de argt, "men du får en gissning till." Plötsligt hör Sade någon som ropar. Det är sköldpaddan i fångelset bredvid, som har strumpor som öron. Han ropar: "Det rätta svaret är en giraff som går i cirklar, men akta dig!" Sade säger det rätta svaret till schackpjäserna, men de bara skrattar. "Vi hade fingrarna i kors", skrattar de och kastar henne i fångelse. Sköldpaddan säger till Sade: "Vi måste slippa ut härifrån!" och Sade hittar en pinne i deras fångelsecell. Sade tar nyckelknippan som hänger utanför hennes dörr med hjälp av pinnen och låser upp fångelsedörren. De springer allt de kan och passerar schackpjäserna som stått vakt. De hinner inte reagera innan Sade och sköldpaddan springer vidare. "Ta fast dem!", ropar någon. Sade kollar snabbt bakom sig och ser att det är två gestalter som följer dem. De kommer fram till dörren, som är låst, men de öppnar den hastigt med nyckelknippan de har med sig. Bakom dörren finns bara mörker, men de bryr sig inte utan stänger snabbt dörren efter sig.

Plötsligt tänds en lampa och det är inte längre beckmörkt. Sade och sköldpaddan ser vatten och två hajar. Hajarna säger: "Kom med och spela!"

De berättar att de spelar ett spel som heter Grönpärlan, som går ut på att hitta en grön pärla i deras akvarium. Sade och sköldpaddan hoppar i vattnet. Sade ser en pärla och börjar dyka efter den, men den är fel färg. Hajarna blir arga och jagar in Sade i en mörk grotta. Då stänger Sade boken och hoppar ner från trädet.

**Tack för att du har läst
elevernas underbara
ordkonsttexter!
Vi önskar er alla en glad
sommar!**

